

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 4 fl. 50 cr., 1 an 8 fl. 50 cr.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

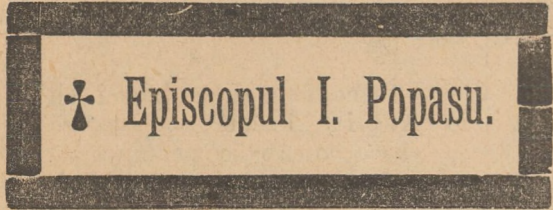
primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Tristă datorință venim a ne împlini. Aducem scirea dureroasă, că inima nobilă a unui veteran între prelații români ieri dimineață a încetat de a mai bate.

Episcopul Ioan Popasu din diecesa gr-or. a Caransebeșului a încetat de a mai fi între cei muritori. A trecut la eternitate, unde moartea nu mai are nici o putere.

Dacă este așa, se poate justifica afirmațiunea noastră, că tristă datorință ne împlinim, că dureroasă scire venim a aduce.

A trece la eternitate, unde moartea nu mai are putere, este o biruință a celor netrecătoare asupra celor trecătoare. În asemenea caz nici înfrustrarea, nici dușoșia nu ar avea loc. Mai departe, o inimă cum a fost a defunctului, o inimă, care în decurs de cincizeci și trei de ani s'a străduit a bate pentru prosperarea intelectuală-morală și chiar și materială a fiilor și suferescii, care sunt toți Români, și-a împlinit și asigurat cununa nevestejiță.

Fericit dar' acela, care își poate asigura astfel de cunună. Fericit care n'a slăbit și n'a scobălțit nici sub greutatea anilor, a acelor ani, care, după profetul din anticitate, nu aduc decât oste-neală și durere.

Un astfel de bărbat a sporit totodată și talentul. Un asemenea bărbat are așadar să intre întru bucuria Domnului seu.

Cum se unesc însă cu aceste înfrustrare și durerea noastră?

Cum?
Aceasta ne-ar pute-o spune cetățenii români din Brașov și din giurul Brașovului, ne-ar pute-o spune mai cu seamă diecesanii din diecesa Caransebeșului. Toți aceștia au avut ocaziune a simți bunătatea inimii defunctului mai mult decât alții. Și toți aceștia știu mai bine ce însemnează o pierdere a unei inimii, care s'a știut de atâtea-ori entuziasma pentru fapte folositoare, pentru fapte, care au dat la mii, de mii și sute de mii hrană sufletească. Pentru-că ei sunt în stare mai mult să apreziețe de ce natură și de ce folos a fost acea hrană, care a întărit și predispus pe cei hrăniți cu dinșa la fapte, tot așa de nobile și de folositoare.

Gimnasiul din Brașov, diecesa Caransebeșului cu toate ale sale vor rămâne monumente neperitoare despre calitatea spiritului și a inimii prelatului defunct, însă totodată și mărturie despre pierderea ce a îndurat diecesa caransebeșană și preste tot Români, care au mare lipsă de bărbați ca defunctul, când cele două stele-luceferi, ochii capului episcopului, au apus pentru totdeauna, când rostul lui sonor a tăcut pentru vecie și când inima lui a bătut pentru ultima-ora.

Sîntem Români.

Prelatul defunct, monumentele ce și-le-a ridicat le-a ridicat în folosul Românilor. Încetarea lui din viață, deși într-o etate înaintată, a încetat spre durerea Românilor buni și de inimă. Deci, ca Români, simțim și noi intristarea și durerea, cauzate de o pierdere românească. Simțindu-o însă, o și justificăm.

Deasupra mormântului ce se va deschide spre a primi în sinul pământului resturile pămîntesci ale defunctului, vîrsăm și noi o lacrimă dimpreună cu toți jeliții cei adevărați. Tot în acel loc însă exprimăm și dorința, ca țărina scumpului defunct să-i fie ușoară, spiritul lui să se odihnească cu dreptii și cu aleșii lui D-șeu, ear' fiilor lui sufletești să caute, ca precum în trecut cu mândrie l-au chemat părintele lor, tot așa în viitor să fie vrednici ereși sufletești ai lui.

Episcopul Ioan Popasu s'a născut în Brașov în 2 Decembrie 1808, unde a crescut sub îngrijirea cea bună a părinților sei Ioan și Stana. Instrucțiunea cea dintîi a primit-o dela un onchiu al seu cu numele Constantin Petrovici.

Studiile gimnasiale le-a făcut în gimnasiul sîcesc din Brașov în partea cea mai mare. Le-a terminat în gimnasiul rom-cat. din Sibiu în anul la 1830.

După terminarea acestora a trecut la facultatea de filosofie dela Cluj (1831 și 1832), de unde a mers la universitatea dela Viena, spre a asculta acolo studiile din teologie, în timpul de 1832 până la 1836.

În anul 1837 a fost numit paroch la biserica Sfîntului Nicolae din Scheii Brașovului, și mai apoi tot în acel an protopop al Brașovului.

Protopopul Ioan Popasu de pe la 1843 s'a apucat de cele dintîi încercări ale școlilor centrale române gr-or. din Brașov. La 1852 în prezența episcopului de atunci Andreiu Șaguna s'a pus temelie edificiului măreț al acelor școli, pentru a căror înființare și susținere protopopul Popasu a ostenit mult și a și jertfit mult.

În anul 1865 deveni episcop al Caransebeșului. În păstoria acestor dieces, episcopul Ioan Popasu n'a fost mai puțin spornic decum a fost ca protopop în Brașov. Căci aici reședința episcopiească, aproape ruină, a reedificat-o. A ridicat institute pentru teologie și pedagogie, a întemeiat tipografia diecesană, a înființat reuniunea învățătorilor din diecesa sa și a contribuit cu mijloc materiale la crearea unui fond pentru reuniune.

În anul 1871 congresul electoral al metropoliei gr-or. române din Ungaria și Transilvania, cu majoritate de voturi, l-a ales metropolit, care alegere însă n'a obținut întărirea prealată a coroanei, și așa a rămas și mai departe episcop în diecesa Caransebeșului. Aci în Aprilie 1887 a sîrbat iubileul de cincizeci de ani dela sfințirea sa întru preot. Un iubileu splendid, la a cărui sîrbare au aderat și din depărtare, afară de fiii sei sufletești, mulți veneratori ai defunctului din cler, din armată, dintre funcționarii civili de stat și dintre comercianți și meseriași etc.

Om bine conservat, deși în bătrînețe adînci, se credea că are să mai trăiască încă ani mulți. O boală scurtă (bronchitis) de patru zile l'a ciontat dintr'odată firul vieții, ieri la 5/17 l. c.

„Tinerimea din Ardeal“.

Betia culturii kossuth-ist, care l'a cuprins pe toți oamenii publici ai Maghiarilor fără deosebire de partid, a întunecat și mințile tinerilor maghiari de pe la universitățile și academiile din țeară.

Am comunicat în Nrul nostru din urmă o adresă, pe care tinerimea universitară maghiară din Cluj a trimis-o exilatului revoluționar. Această adresă începe cu cuvintele „Tinerimea din Ardeal totdeauna pentru Tine s'a rugat!“

Nu ne pasă nici cîtăuși de puțin, ce adrese trimite tinerii maghiari lui Kossuth. Este treaba lor și nu a noastră a-și da seamă, cum se unesc credința și loialitatea datorită Tronului și monarhiei cu adorarea atât de ostentativă a unui om, care însemnează revoluție, detronarea dinastiei și rupere decătră monarhie.

Nu ar fi greu de cercetat, ce se adresează în Ludovic Kossuth: talentele și cunoștințele lui distinse, sau principiile politice, pe care le reprezintă. Și noi credem, că cel din urmă ar fi răspunsul cel potrivit.

Înțelegem și aceea, cum de oamenii politici ai Maghiarilor nu numai că sufer, ci îmbărbătează chiar tinerimea maghiară la manifestațiuni pentru Kossuth. În inima lor toți politici maghiari, începînd dela ministrul pre-

sident, preste dl Sándor Iozsef dela „Kolosvár“, până la cel din urmă cortes, toți păstrează cu scumpătate idealul politic legat de numele lui Kossuth, și cred și sperază într-o realizarea lui.

Acest ideal voesc s'e-l planteze și în inimile generațiunilor viitoare, și de aceea ținem, că îmbărbătează, da, îmbărbătează pe tinerii maghiari la manifestațiuni pentru Kossuth.

Tinerimea de pe la universitățile și academiile ungurești se organizează pentru manifestațiuni și demonstrațiuni politice sub ochii și cu învoirea autorităților academice. La aceste manifestațiuni iau parte oameni politici, deputați și țiarști, ba putem țice că ei le pun la cale și ei le conduc.

Ear' nici una din manifestațiunile de felul acesta n'a trecut fără-ca să se amintească și sîrbătorească numele lui Kossuth, astfel că îți vine a crede, că motivele concrete ale lor sînt numai nise pretexte, ear' scopul cel adevărat este însuflețirea pentru ideile kossuth-iste.

Și ar fi greșit a crede, că numai politici din partidul kossuth-ist în înțelesul mai strict al cuvîntului se pun în fruntea tinerilor manifestați.

Acolo găsim și pe ceialalți, cu inima și sufletul totdeauna, și câte-odată și cu trupul. Repetăm, că la manifestațiunile din Cluj, după-cum sîntem informați, a luat parte foarte activă și domnul Sándor Iozsef, redactor la un țiar guvernamental și secretar pe vieață al „kultur-egylet“-ului. Nu o spunem aceasta pentru-că persoana dlui Kultur-Jozsi, cum îi țice frașii sei clujeni, ar avea vre-o importanță deosebită, ci pentru-ca se constată conform adevărului, că și cercurile guvernamentale, ba chiar și tendențele culturale maghiare voesc și lucră, ca tinerimea maghiară să se încalțească pentru ideile kossuth-iste.

Ei bine, este încălțită. O scim aceasta, și cum am țis, prea puțin ne pasă. Vor mai fi ei și alții mai competenți ca noi, care să observe ca și noi cele-ce se întimplă între concetățenii noștri maghiari și să le țină în evidență. Va veni el și timpul, când Maghiarii vor trebui să-și dea arama pe față și să se lapede sau de Kossuth, sau de ceea-ce Kossuth a combătut, și căreia Maghiarii astăzi țice că sînt credincioși și loiali.

Aceste sînt cestiuni de ale viitorului, care nu astăzi și nu noi le vom rezolva.

dar' alta avem de țis:
Adece, tinerimea din Ardeal totdeauna pentru Kossuth s'a rugat? Aceeași grandomanie imper-

ținentă la domnișorii din Cluj, ca și la părinții lor din dietă și presă, când spun lumii, că „națiunea“ așa și „națiunea“ așa, că țeara vrea sau țeara nu vrea.

Facă bine domnișorii dela Cluj și vorbească în numele lor ce vor vră, dar' nu se gereză ca reprezentanți ai întregii tinerimi ardelenice, care nu l'a împuțernicit să vorbească în numele ei și nu-l aprobă, când manifestează pentru ideile lui Kossuth.

Nu voi, domnișorilor dela Cluj, sînteți tinerimea ardelenescă, ci voinicii din care se alcătuesc regimentele 31, 50, 51, 2, 63, 64 și celelalte trupe împăratești recutate din Ardeal, ear' acestia pentru Kossuth și d'ale lui Kossuth n'au rugăciuni, ci numai — patul puscii!

Vi-o spunem aceasta în interesul vostru și al nostru, căci ar fi o nenorocire pentru voi, pentru țeară și pentru noi, dacă în adevăr ați crede, că puteți să vă identificați cu adevărata tinerime din Ardeal, sau — ceea-ce ar fi și mai rău — să treceți preste dinșa, o ignorați!

Vă țicem deci: trezi-ți-vă din beția voastră, ear' ca să vă puteți rători mai ușor, ieșiți puțintel din Cluj, din această oază a șovinismului părinților voștri, uitați-vă împregiur, cum stă pe acolo cu kossuth-ismul, și credeți că așa este în tot Ardealul!

Dieta ungurească — în splendoare.

Cetim în „Neues Pester Journal“ dela 15 n. l. c. următoarea descriere a ședinței casei deputaților din Buda-pesta, pe care o reproducem din cuvînt în cuvînt, ne mai fiind lipsă de un alt comentariu:

A da o icoană fidelă a ședinței de astăzi a casei deputaților, este simplamente imposibil: A fost o confuzie amețitoare, compusă dintr'o serie de scene tumultuoase, lupte de cuvinte maniace, insulte aruncate dincoace și dincolo și strigăte nearticulate îndelungate, pentru care nici un condeiu nu găsese expresiunea. Nervii damelor de pe galerie au fost puși la o probă grea, căci de repeți-ori se părea că domnii legislatori voesc să-și dea altceva, ear' nu legi.

La ordinea țilei era legea militară, însă în realitate s'a desbătut despre poliția capitalei și procedura ei de ieri față de demonstrații. Nu erau tocmai desmierdări, cu care au apostrofat vorbitorii opoziționali pe păzitorii siguranței publice. „Căni sângeroși“ și „ucigași“ au fost ei de repeți-ori numiți, și încă adevărata furtună contra poliției nici n'a putut începe ieri.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Laocoon.

De Gotthold Ephraim Lessing.

Traducere de Lucreția Suciuc. (Urmare.)

IX.

„Atributele alegorice și poetice se deosebesc. Cele alegorice nu sînt pentru poezii.“

Mai bag de seamă ceva ce a surprins pe Spence și ne dovedește lămurit ce puțin trebuie că a cugetat el despre marginile poeziei și picturii.

„Ce privește pe musele celor vechi“, țice el, „este ciudat ce sgărăciți sînt poezii în descrierea lor; sînt mult mai sgărăciți, decăt ai aștepta să fie la nise țeițe, cărora ei le sînt foarte îndatorăți.“

Nu însemnă aceasta că te miri, cum de nu vorbește poezii în limba numită a pictorilor vorbind despre ele? Urania este musa astronomiei; din numele ei, din isprăvile ei îi cunoaștem slujba. Artistul trebuie să o înfățișeze arătînd cu un radiu pe un glob, radiul acesta, globul, poziția aceasta a ei, sînt slovele din care el ne permite să compunem numele Urania. Dar' dacă poetul vrea să ne spună, că Urania își prevăduse demult moartea din poziția stelelor, la ce să fie cu considerație pentru pictor și să adauge: Urania cu

radiul în mână și cu globul în față? Nu s'ar pără că e ca un om ce scie și poate vorbi cu glas tare, și trebuie să se folosească de semnele ce le-au inventat mușii din seraiurile turcești, lipsindu-le vocea?

Aceiași surprindere o exprimă Spence și la ființele morale sau la țeițele care cârmuiau la cei antici virtuțile și vieța omească. „Merită să bag de seamă“, țice el, „că poezii romani vorbesc despre cele mai bune de aceste mult mai puțin decăt ai aștepta, artiștii sînt aici cu mult mai bogăți, și cine vrea să scie cum se prezentau ele, consulte numai monetele împăraților romani. Ce e drept, poezii vorbesc mai des despre aceste ființe, drept persoane; dar' în genere spun foarte puțin despre atributele, îmbrăcămînta și restul înfățișerii lor.“

Dacă poetul a personificat abstracții, ele sînt din destul caracterisate prin numele lor și prin ce le pune el să lucre.

Mijloacele aceste îi lipsesc artistului. El trebuie să-și ajusteze abstracțiile sale cu simboluri, care s'e-și facă posibilă recunoașterea lor. Simbolurile aceste fac din ele nise țiguri alegorice, pentru-că altceva sînt ele și altceva însemnă.

O femeie cu un frîu în mână, alta răzimată de o columnă, sînt în artă țiguri alegorice. Dar' la poet cumpătarea, statornicia, nu sînt țiguri alegorice, ci numai abstracții personificate.

Simbolurile acestor ființe ale artiștilor, le-a inventat lipsa. Căci altcum el nu-ți poate

da înțelesul ce-l are cutare ori cutare figură. Dar' ce primesce artistul de silă, de ce să admită și poetul, care nu scie nimic de lipsa aceasta?

Ce surprinde atât de mult pe Spence, merită să fie presoris drept regulă pentru poezii. Lipsurile picturii nu trebuie să fie bogăția lor. Ei nu trebuie să privească drept perfecții mijloacele ce le-a inventat arta, și se poată măsura cu poezia, ei n'au motiv să fie geloși de ele. Când artistul împodobese o figură cu simboluri, el înălță țigura simplă la gradul unei ființe mai superioare. Dacă se folosește poetul de aceste echipări pitoresci, face din o ființă mai superioară o păpușe.

Anticii observară regula asta; a o trece intenționaț cu vederea este e greșală de predilecție a poezilor mai mici. Toate ființele închipuirii lor devin masce, și partea cea mai mare din cei-ce se pricep mai bine la maschadele aceste, se pricepe foarte puțin la lucrul de căpetenie: anume să pună ființele lor în acțiuni și să le caracterizeze prin acțiuni.

Între atributele cu care își însemnă artistul abstracțiile lui se află cu toate aceste unele, care sînt mai destoinice și mai demne de poezie. Înțeleg pe cele-ce nu au în adevăr nimic alegoric, ci sînt nise instrumente, de care s'ar folosi ori s'ar pute folosi ființele ce le primesc, când ele ar trebui să lucreze ca nise persoane. Frîul din mână cumpătării, columnă, de care se razimă statornicia, sînt curat alegorice, așadar' fără nici un fo-

los pentru poet. Cumpăna din mână dreptății este mai puțin alegorică, pentru-că folosirea corectă a cumpenei este în adevăr o parte din dreptate. Lira sau flautul din mână unei muse, sulța din mână lui Marte, ciocanul și cleștele din mâinile lui Vulcan, nu mai sînt deloc simboluri, sînt simpli instrumente, fără de care aceste ființe nu sînt în stare să producă efectele ce le atribuim. De acest fel sînt atributele ce le mai împletește și poezii antici în descrierile lor și pe care eu le-aș numi poetice, deosebindu-le de celelalte alegorice. Aceste însemnă chiar lucrul ce sînt, celelalte numai ceva asemenea.

(Va urma.)

Muncitorul dela calea ferată.

Novelă finlandică.

Traducere de Ioan Popovici.

(Urmare.)

Cîntărețul tăci, și un oftat adînc străbătut până la mine. Mersei înainte și vîduri pe Rikki cu spatele înspre mine, ședînd pe o peatră. Cuprins de gînduri, își acoperi fața cu mâinile și nu auți pașii mei. Dăndu-i binețe se spăria; vîdîndu-mă însă se mai liniși.

„Ai auțit ceva?“ — mă întrebă el perplex.“

„Ce să fi auțit?“

„Nimic neobicinuit. Ședînd aici, cîntam ceva și credeam că ai auțit?“

„Da, am auțit, dar' suna atât de jalnic și atât de trist, cum n'am mai auțit până acum“, — țisei eu.

„Încă nimenea nu m'a auțit cîntîndu-l!“.

„Nu-ți place ca s'e-l auță cineva?“

„Nu, și nici nu cuget la aceasta; în sfirșit e tot atîta, că l'ai auțit, sau că nu l'ai fi auțit.“ Cu aceste încheiarăm vorba. În scurtă vreme ear' îl cercetai în locuința lui. Și de astă-dată scria, dar' îndată-ce mă observă ascuse earăși hîrtia în sertarul mesei.“

„D-ta 'mi-ai făcut atîta bine, încăt nici-odată nu te voi uita“ — țise el desmetecîndu-se.

„Ce fel de bine? Aș vră să sciu și eu.“

„Atunci când cu nenorocirea. Scii d-ta.“

„A, 'mi-am împlinit numai datorința. În nenorocire trebuie să ne ajutăm unii pe alții.“

„Să o lăsăm aceasta, dar' d-ta ai fost singurul, care mă mîngăia, precăt toți ceialalți mă amenințau cu moarte și cu închiisoare.“

„Nici nu puteam face alta, vîdînd cum stau lucrurile.“

„Dar' de ce n'au făcut-o aceasta și ceialalți? Și mai tîrțiu d-ta ai îngrijit de bolnav și l'ai înșănătoșat fără să voesci a primi vre-o răsplată. Însă cum“

„Ean lasă, ce crezi, că eu le-am făcut aceste pentru bani?“

„Dar' cum pot să-ți mulțumesc?“

„Foarte ușor.“

„Cum crezi d-ta?“

Sedinta numai decat s'a inceput cu un tumult infocicatos, contra caruia nu s'a reclamat interventia sefului detectivilor baron Splenyi, care era postat cu oamenii sei la poarta casei, ear' afară poliția, astăzi laudă Domnului, că n'a avut de lucru. Abia s'a început sedinta și au fost anunțate nu mai puțin decât șapte interpelațiuni urgente, toate în aceeași afacere a cravalelor de stradă, și anume o jumătate de dusină decât deputați opoziționali și una decât deputatul budapestan Busbach. Toate aceste interpelațiuni au fost adreseate ministrului de interne baron Orczy. Acesta însă nu era prezent, și din stânga extremă strigau cu vehemență Polonyi, contele Gábor Károlyi și alții: „Unde este ministrul de interne?” Și când ministrul-president Tisza intră în sală, strigară câțiva din stânga: „Unde ai lăsat poliștii? Fără poliști?” etc. Partidul guvernamental striga: „La ordine!” Apoi s'a început o luptă sgomotoasă și s'elbatică cu vorbe între cele două tabere contrare ce voiau să se întrecă cu strigătul.

Deodată sare Polonyi în picioare și cu palma făcută pumn strigă cătră dreapta cu vocea sa sonoră: „Pe strade omoară și aici vorbesc de ordine!” Și „ucigașii ucigașii” s'elbatică într'un cor stânga extremă. Aceasta a fost introducerea.

După- ce s'a mai domolit puțin spectacolul infernal, a ordonat președintele cetirea raportului seu despre măsurile polițienesci luate când cu cravalele din Ianuarie. În acest raport se constatăcă, că numai doi deputați au fost oprși de miliție, dar' nici acestia n'au fost insultați. Unul dintre acestia, Sasul Zay, protestă contra acestei expunerii, căci el, după-cum în mod eufonic s'a exprimat, a fost atins de un constabil călare cu vîrf de sabie. Indignațiune mare în stânga, risete în dreapta. Zay cită și pe un alt tovarăș de suferințe, pe deputatul G. Kubinyi, care ar fi fost atacat de husari. Dar' Kubinyi deprecă aceasta, spunând cu onestitate în jargon slovacomaghiar și între un „hallo” teribil al casei, că s'a refugiat pe un grilagiu.

În larma cea mare a opoziției a făcut ministrul-president pe aceasta atentă, se-și îndrepteze nisuițele într'acolo, ca deputații pentru vorbirile lor să nu fie insultați pe strade. Aceasta ear' a dat privilegiu la replică vehemete. Acațiu Beöthy respinse insinuaerea, că insultarea deputaților ar fi fost provocată de opoziție. Dreapta contrașe, dar' din stânga strigară: „Voi ați agitat!” Și Gabriel Ugron strigă în cea mai mare agitațiune: „L-ar fi rupt, dacă aș fi vrut eu!” Și Geza Polonyi secundă: „Dacă n'am fi fost noi, v'ar fi spânzurat!” Pentru aceste larmă gigantică în dreapta, ear' ministrul inzadar provoca la liniște.

De câte-ori găta Beöthy o frasă, reincepea furtuna. Președintele amenința cu cele mai stricte măsuri, dar' inzadar, căci se scia, că ordinea casei nu-i dă mijloace de a înfrîna patimile. Când președintele a provocat pe Polonyi la ordine pentru cuvîntul „rușine!” aceasta a răspuns cu un ironic „mulțumesc!” și a spectaculul mai departe. În sfîrșit s'a hotărît, ca raportul presidial să se pună mai târziu la ordinea zilei.

Acum era se înceapă continuarea ordinei zilei, adecă desbaterea asupra legii militare. Dar' abia deschise președintele gura, se și sculă din stânga extremă Iuliu Lukács, un om tînr cu gesturi s'elbatică, și enunță, că după întemplerile revoltătoare de ieri este imposibil a continua desbaterea. Partidul gover-

namental și-a pierdut din acest nou incident cu desăvîrșire cumpătul, strigă mai de multe-ori „elad!” și scandalul se reincepă cu vehemență fără p'arochie. Președintele nesciind ce să mai facă, întreabă desperat, unde o să ducă aceasta? Și Emeric Szalay îi sberă cu promptitudine răspunsul: „Să dispară Tisza, aceasta o vom!”

Președintele, provocându-se la ordinea de casă, nu voi să lase pe Lukács să vorbească mai departe. Dar' o nimeri. Ca turbați se aruncară Hoits, Ugron, Komjáti și alții, în mâni cu ordinea de casă tipărită la masa presidială, pentru a protesta contra acestei volnicii. Dreapta sberă, ea nu voia să asculte pe Lukács, iritația cuprinsă și gale-riile, unde se bătea cu mâinile și picioarele.

În sfîrșit președintele trebu să sufere, ca Lukács să continue. Acesta între larmă neîntreruptă făcu poliției imputarea, că a im-primăciat, a bătut și a călcat în picioarele cailor cetățeni nevinovați, femei și copii, fără provocare prealabilă. Poliția a grasat ca fiarele s'elbatică, căpitanul suprem nu este vrednic de postul ce ocupă, el n'a absolvat școale, și comandanții polițienesci de ieri sînt vrednici de temniță. Opoziția întimpină acesti termeni de forță cu bucurie frenetică.

Spre surprinderea generală, se sculă cunoscutul cavalier Gedeon Rohonczy pentru a face între aplausele dreptei lui Polonyi și consorțiilor sei imputarea, că folosec tinerimea pentru scopurile lor, dar' în decursul tumulturilor varsă lacrimi în club, în loc de a se pune în fruntea studenților. Aceasta ear' a fost uleu pe foc. Deputatul Lits a protestat contra acestei bănuiri, și când dreapta contrașe, Lits strigă cu ochii fulgerători: „Cine este acela, care ne face de minciună? Să se însinue!” După aceea deveni tot mai s'elbatic, tot mai agresiv. A șis, că Tisza a învețat pe părinții tinerimii actuale să demonstreze, și a mărturisit, că și el (Lits) a fost folosit de Tisza, precând acesta era încă în opoziție, la demonstrațiuni de stradă. Cine este responsabil pentru faptele nemernice ale poliției? Teara întreagă pretinde, ca Tisza să se ducă. Tisza a acățat de un cuiu punctele din Bihor, de al doilea șul 14, dar' se aibă grijă ca națiunea să nu aplice al treilea cuiu, a cărui destinațiune în aceste timpuri agitate nimenea nu o poate sci. Stânga aplaudă ca nebună, ear' președintele întreabă melancolic, că oare la loc este asemenea expresiune.

Aceasta n'a împedecat pe Polonyi să intreacă pe antevorbitor și amicul seu în invective revoltătoare contra lui Tisza și a poliției. După- ce a asigurat pe Tisza despre ura sa cea mai înaltă, își bătu ca demonstrant consciu de sine în piept, constatând cu mândrie, că decând era de 12 ani a luat parte la toate demonstrațiile, și numai la una se gîndescă rușinat: la aceea, la care a participat la comanda lui Tisza. Ministrul-president șovăi din cap, ear' Polonyi strigă amenințându-l: „Cutezi să negi aceasta?” El se provocă la Jókai, Hegedűs și Ivánka, arangatorii acelei demonstrațiuni. Mai departe a numit Polonyi pe poliștii pentru întemplerile de ieri uci-gași și mișei și a enunțat cu emfază, că se va pune în fruntea cortegiului de Duminecă.

Ivánka, apostrofat de Polonyi, plin de agitație, a făcut opoziția responsabilă, dacă va curge sînge, ceea- ce ear' a produs larmă. În sfîrșit ceru stînga extremă votarea nominală, cu care ear' se perdură trei pătrare de oară. Propunerea lui Lukács, de a se amîna desbaterea, a fost respinsă cu majoritate de

107 voturi, după care s'ar fi putut începe desbaterea specială asupra legii militare, dacă ar mai fi fost timp. Dar' abia s'a rezolvat un paragraf, și a trebuit să se treacă la interpelațiuni, căci era deja la oara 1 1/2.

Dintre acestea încă numai una a fost absolvată, aceea a lui Gullner, care între altele a declarat, că pe ori- ce polișt, care l'ar ataca, l'ar împușca cu revolverul. O jumătate de dusină a rēmas pe mîne. Frumoase prospecte pentru ziua de mîne.

CRONICĂ.

Numiri. Ministrul reg. ung. de culte a numit și întărit definitiv în postul ei de învătătoare la prepararea de fete din Cluj pe Maria Pop. — Ministrul reg. ung. de justiție a numit pe practicantul în drept Irimie Iármay de subnotar la trib. din Nyiregyháza. — Președintele trib. din Chezdi-Oșorheiu a numit pe juristul absolvent Andreiu Vertan de practicant în drept la jud. cerc. din Chezdi-Oșorheiu.

Transferare. Ministrul reg. ung. de justiție a transferat pe cancelistul dela trib. reg. din Timișoara Iuliu Vida în aceeași calitate la jud. cerc. din Careii-mari.

Camera advocațională din Sighetul-Marmăției anunță, că s'a înscris în lista acelei camere avocatul Acațiu Kovács.

Di Constantin Stezar căpitan c. r. în pensie a îndurat o pedecă grea prin moartea iubitei sale soții ce a urmat Sâmbătă după ameađi. Anunțul ce l'am primit sună astfel: Constantin Stezar, c. r. căpitan în pensie, în numele seu, al soacrei sale doamnei Francisca Ulman, veduvă de perceptor, și a tuturor rudeniilor, aduce cu inima plină de durere trista știre, că mult iubita soție resp. fiică *Iosefina Stezar* născ. *Ulman*, după grele suferințe de 6 zile în etate de 62 ani, a încetat din viață, consacrată binelui familiei sale, în 4/16 Februarie a. c. la 5 1/2 oare oare seara, dându-și nobilul seu suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pămîntesci ale scumpei defuncte se vor petrece spre odihnă večnică luni în 6/18 Februarie la 4 oare d. a. în cimiterul rom.-cat. din Sibiu, la care se invită toți amicii și cunoscuții. Sibiu, 5/17 Februarie 1889. (Strada Măcelarilor Nr 28).

Primescă veneratul bētrîn condolențele noastre sincere.

Necrologe. Subscriși cu inima înfrîntă de durere anunță, că preaiubita fidelă consoartă, buna și frageda mamă și iubitoare consăngeană *Adela Pop de Lemény* ađi în 16 Februarie st. n. la 10 și jumătate oare a. m., în al 38-lea an al etății și al 14-lea al ferici-tei sale căsătorii, după un morb mai îndelungat și-a dat blândul suflet în mâinile Creatorului. Osemintele scumpei decedate vor fi duse în 18 l. c. la 4 oare după ameađi dela casa proprie din strada roselor Nr. 7 și după ritul bisericii române gr.-cat. astrucate în cimiterul comun. A căduț coroana familiei, a mult iubitorilor și obidaților soț și prunci, care în cel mai adînc doliu, dară totodată cu re-signațiune creștinească încungură scumpele rămășițe mortuare. Omul e o taină, viața lui e vis; sufletelor blînde cerul e deschis. Privește blînde suflet! din sferile ceresci la mult întristatul tēu soț și copilași orfani, și roagă pe atotputernicul părinte al mîngăierilor să trimită balsam alinaător pe sfășietoarele dureri a-lor tēi, care nu te vom uita nici-odată, dar' nici-odată! Păusează în pace, dulce soție și mamă! Cluj, în 16 Februarie st. n. 1889. Emeric Pop, avocat, ca soț, cu copii minore: Virgil, Cornel, Emeric, Ilonca și Irinea; Alexandru Bohățel, căpitan suprem în pens., cu soția; Mihail Bohățel, inspector școl. reg. în pens., cu soția, ca unchi; Gregoriu Pop, protopop român gr.-cat. în Băsești, proprietar al crucii de aur cu coroană pentru merite, ca socru; Alexandru Pop, jude reg., cu soția, ca cumnat.

„Dar' scurtă imi fu fericirea; veni un monstru și sdrolb toate planurile noastre, un rival, care imi amără toată dulceața vieții. L-a preterit pe el. Aceasta e cauza, care m'a făcut să-mi părăsesc părinții, prietenii, să fug aici în țeară străină, sdrobot sub povara atător dureri.”

„Și ce a îndemnat-o să te înșele? Bogăția?”

„Nu, ambițiunea.”

„Cum așa?”

„El era „domn.”

„Ce fel de „domn”?”

„Oficial la oficiul de dare.”

„Ei, nu e tocmai domn mare și n'avea cauză să părăsească pe un mire, pe care toate fetele l'ar fi dorit de bărbat”, — dīsei eu.

„Nu o dīce aceasta. El e domn, și pace. Sē-l fi vēdūt cānd călătoria prin ținut cu armăsarii lui frumoși, și n'ai mai dīce nimic. Zurgălăii din depărtare îi vestiau sosirea, ear' sătenii cu pālăriile în mână îl salutau închinându-se. De îndrăsnia cineva a l'ise împotrivi ori de nu-i plăcea de cineva, căuta toate mijloacele să-l nimicească. Și de l'ai fi vēdūt cu cătă țarie lovia, a-i fi dīse: El e d-nul. Bogat n'a fost, dar' nici sărac; însă cānd vene-ise în ținutul nostru a fost sărac lipit pāmētului.”

„Dar' cum ați stricat logodna sau cum ați rupt-o.”

„Într'o seară toți junii erau adunați înaintea birtului. Și Henna a fost acolo. Băteam pila șeguid și alergam voioși; sudoarea pi-

— Gregoriu Andreșan, paroch gr.-cat în Grebenișul-de-Câmpie, după un serviciu conșciențos de 31 de ani ca preot, în al 57-lea an al etății, în urma unui morb greu de plămîni, astăzi la 8 oare a. m. și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pămîntesci ale defunctului se vor așeza luni în 18 Februarie st. n. a. c. în cimiterul gr.-cat. din loc. Cu inimă înfrîntă de durere aducem trista știre la cunoșcînța tuturor conșcienților, amicilor și cunoscuților rēposatului în Domnul. Grebeniș, 15 Februarie st. n. 1889. Anica Andreșan n. Pantea, soție; Iuliu, Octavian, Valeriu, Cornelia, Lucreția și Emil, stud. în l. cl. gimn. în Sibiu; fii; Laura Vlasi și Iulia Mărginean, nurori; Basiliu Hoportean, teolog abs., nepot.

Administrație ungurească model. Diarului „Pester Lloyd” i-se scrie din Eperjes, că siguranța publică și personală în Eperjes nu e tocmai exemplară. Înainte de asta cu vre-o câteva zile, făptuitori necunoscuți au jăfuit din două prăvălii (una se află tocmai în fața casei orașului), ear' o p'arochie de oameni fu insultată de nise vagabundși befi ce veniau dela o nunță. Afacerea din urmă, ce e drept, se află în mâinile tribunalei, dar' de sigur se va îngloda și ea ca multe altele. În anul trecut s'au spart porțile dela mai multe case, s'au descuiat dulapurile de scrisori etc.

Deosebire între demonstrațiuni și demonstrațiuni. În Cluj tinerimea universitară maghiară a ținut o adunare, în care s'a declarat hotărît, că nu stă nici într'o legătură cu demonstrațiunile universitarilor din Budapesta.

Diarele croate și demonstrațiunile opoziției maghiare. „Agrarmer Zeitung” observă: Precăt sîntem noi de preocupăți de conformitatea instituțiunilor noastre cu Ungaria, instituțiunea scandalului, care astăzi își sberbează orgiile cele mai infame, nu am voi sub nici un preț să o avem comună cu Ungaria. Masele pretind cu tot dreptul libera exprimage a vederilor; dar' ele numesc de trădări pe toți aceia, care dau expresiune unei vederi contrare vederilor lor. Mișcarea aceasta poate să ducă la vērșări de sînge și poate să aibă cele mai triste consecunțe. Și toate acestea pe un timp, cānd Regele încoronat și Augusta Sa soție petrec în castelul din Buda.

Comunicațiune întreruptă. Ni se scrie din Borgo-Prund: „Comunicațiunea între Ardeal și Bucovina pe la pasul Borgoului, începînd din 8 Februarie n. a. c., e întreruptă, parte din cauză că a căduț multă nea, mult mai multă ca în anii trecuți, parte din cauza vis-coloilor din 7 și 8, și din 10 și 11 Februarie n., care au grămădit multă nea pe drumul țerii dintre Borgo-Prund și Tihața și dintre Tihața și Poiana-Stampei. Posta cu trăsura între Borgo-Prund și poiana Stamei o suplinese un surugiu postal, parte pe unde e mai bine — călăresce; parte pe unde este mai rău — pedestru. La stațiunea postală din Borgo-Prund dela datul de mai sus sînt o mulțime de pachete depositate, pe care surugiu postal nu le poate duce pe spate. Cu toate aceste la curățirea drumului de grămă-đile mari de omet dintre stațiunile postale amintite, abia se vēd căte 30—40 de oameni în loc de 200—300 pe dī.”

Arderea unui vagon. Cetim în „Pester Lloyd”, că în 14 l. c., din nebăgarea de seamă a serviciului care încăldea vagoanele, s'a aprins un vagon de cl. III. al trenului omnibus, care circula între Bruck și Raab. La un semn al vigilului, trenul s'a oprit din fugă și cei 4 pasageri, care erau aproape să ardă în cupeu, au ieșit ca să se sue în alt cupeu. Fiindcă bătea vîntul tare, s'a mai aprins un vagon. Dela Bruck s'a trimis o comisiune de cercetare.

Doctorul Billroth, vesticul profesor dela universitatea din Viena, își va sberba în curînd a 60-a aniversare a născerii sale. „Românul” află, că și profesorii facultății de me-

cura pe fruntea noastră. În acea seară 'mi-s'a pîrut mai frumoasă ca ori-cānd; era cea mai frumoasă. Deodată auărmă clinchete de zurgălăi, și oficialul se oprī inaintea birtului. Își desbrăcăsă pardesiul și cu pipa de spumă în mână veni să se uite la noi. Un inel gros de aur îi strălucia pe deget. Toți se închinară înaintea lui, eu însă vēdînd, că își aruncă ochii la Henna, tremuram, sîngele imi clocoția și nu m'e închinai.

„Are prostul acesta oase în foale de stă atît de țapîn?”

„Apoi se duse la Henna și o pișcă de față. Eu mē repeđii înaintea ei. Mânia și disp-rețul se luptau în mine.

„Ia-ți mîinile de pe ea”, — strigai eu.

„Și prostul acesta cutează să mai și deschidă gura? Ei, dar' lasă; ne vom întalni noi altă-dată — și făcu o mișcare ca-și-cānd ar da cu biciul.

„E mireasa lui”, — dīseră unii.

„Un astfel de tătălău se — a; dar' e păcat și rușine ca o fată atît de frumoasă să iee pe un astfel de păcătoș. O să vedem noi ce o să vedem”, — dīse el aruncându-mi o privire plină de ură, și cu pași îngămfați intră în cărcîmă. Clocoția furia în mine, credeam că plesnesc. Mē uitai la Henna. Privirile noastre se întalniră. Ea își plecă ochii la pāmēt de frică, de rușine, ori de disp-rețul meu, însă mē decisei să o întreb.”

(Va urma.)

dicină din București vor felicita pe distinsul doctor.

Schimbări în corpul diplomatic al Romîniei. Cetim în „Democrația”: Di Ghica Emil L., trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la Atena, este transferat în aceeași calitate la St.-Petersburg în locul d-lui George M. Ghica, a cărui demisiune s'a primit.

Sinodul bulgar și guvernul din Sofia. „Agence Reuter” primesc din Sofia următoarea împărțire: La recercarea exarchului pentru reîntrunirea sinodului, guvernul a răspuns, că va coresponde aceleia sub condiția, că episcopii Demetrie și Constantin, care încă nu au ajuns la etatea de serviciu prescristă pentru membri, va fi înlocuiți prin alții.

Întroducerea pedepsei cu biciușca în Anglia. Înainte de asta cu vre-o 10 ani exista în Anglia pedeapsa cu biciușca; metodul lovirii cu biciușca sēmăna încătușă cu aceea a lovirii de cnută. Această pedeapsă a avut efect mare asupra „garott”-ilor englezi, un fel de crai-de-poduri, care jăfuiau prin Londra pe trecători. În urma deselor furturi și abusuri, tribunalul central din Londra a introdus ălele aceste din nou această pedeapsă, care a fost desființată de câțiva ani.

Statutele reuniunii din comitatul Sibiiului pentru ajutorarea arestanților.

(Urmare.)

§. 6.

Sfera de activitate a reuniunii se extinde asupra teritorului tribunalului reg. din Sibiu, respective asupra individiilor deșiunți în închisorile (temnițele) existente pe acest teritor ori eliberați din aceste, eventual asupra familiilor lor fără deosebire de etate, sex și religiune, pînă cānd petrec pe teritorul reuniunii, totodată asupra acelor, care, deși liberați în alt loc, intenționează a se așeza pe teritorul acestei reuniuni, presupunînd că toți acestia cer ajutorul reuniunii, sînt avisați la el, și — conform experienței imediate a reuniunii sau a recomandării unei reuniuni de asemenea natură, sau a oficiului încredințat cu inspecțiunea nemijlocită a închisorii respective — dau speranță de o purtare bună stabilă.

III. Condițiunile intrării în reuniune.

§. 7.

În reuniune poate intra ori-cine fără deosebire de etate, sex și confesiune, dacă coresponde condițiunilor cuprinse în statute.

IV. Membrii reuniunii.

§. 8.

Membrii reuniunii sînt:

- a) protectorul reuniunii;
- b) președintele onorar;
- c) membrii onorari;
- d) membrii fondatori și
- e) membrii ordinari.

Protectorul, președintele onorar și membrii onorari ai reuniunii îi alege adunarea generală dintre aceia, care și-au căștigat deosebite merite pentru reuniune ori în general pentru cestiunea penitenciară.

Acestia au toate drepturile membrilor ordinari și în ședințele comitetului de direcțiune au drept de a vorbi și a vota.

Supușii străini se pot alege de membri onorari ai reuniunii numai cu învoirea prealabilă a Excelenței Sale dlui ministru de interne reg. ung.

Membru fondator e: care plătesce la cassa reuniunii odată pentru totdeauna 10 fl. v. a. ca sumă fundațională, fără condiționarea unei meniri speciale.

Prin solvirea fundațiuni, membrii fondatori intră în drepturile membrilor ordinari fără nici o altă îndatorire.

Membru ordinar e: care în trei ani consecutivi solvesce o taxă anuală de căte un florin.

Membrii ordinari au în adunarea generală fără excepțiune drept de cuvînt și vot, și sînt alegători.

Alegibili sînt însă numai membrii de sex bărbătesc maioreni și cu caracter nepătat.

V. Taxele membrilor, plățirea lor și încetarea calității de membru.

§. 9.

Membrii ordinari ai reuniunii, scriindu-și cu mîna proprie numele în lista de subscriere, se deobligă de a solvi în fiecare an anticipative, trei ani dearîndul, la cassa reuniunii căte un florin.

§. 10.

Calitatea de protector, președinte onorar, membru onorar și fondator înceată numai cu moartea respectivului, respective prin disolvarea corporațiunii.

Membrii ordinari se consideră după expirarea celor trei ani obligatori din non pe trei ani îndatorăți, dacă cel puțin 6 luni înainte de expirarea celor trei ani nu-și însinua în scris la președinte intențiunea de a ieși din reuniune.

„Făcîndu-mi o mică plăcere.”

„Ori-căt de mare fie, numai să stee în puterea mea, spune-mi însă cum . . .”

„Dacă imi vei istorisi ceva din viața d-tale, căci am observat că te apasă dureri grele”, — îi răspunsei eu privindu-l drept în ochi.

Cuvintele mele îl scoaseră din sărite, se vedea cum se luptă cu sine.

După câteva secunde imi dīse: „Nimeniua n'aș implini această dorință, d-tale însă da!” Sē începem dară. „E multă vreme decānd te-ai depărtat din patrie?”

„Șese ani.”

„Și ai lucrat tot la calea ferată?”

„Da, cānd gătam lucrul într'un loc, mē duceam într'altul.”

„Și unde te-ai născut?”

„În Westerber, în Ostul Finlandei.”

„Și te chiamă?”

„Rikki K.”

„Și nu mai ai patrie?”

„Ba da; părinții mei au fost economi cinstiți cu bunicică stare. Eu sînt al doilea născut.”

„Dar' cum vine ca d-ta să lași o astfel de gospodărie și să cauți o viață neliniștită, amară, și să muncesci din greu. Din purtare d-tale nu-mi vine a crede, că ai făcut cāndva vre-un rău.”

„Nu, mulțumim lui Dumnezeu, criminalist nu sînt. Alte cauze m'au constrîns să-mi părăsesc patria”, — dīse el cu glas jalnic.

„Imi părău rău că-l făcu să înțeleagă, că aș fi avut păreri greșite despre el, și continuaî repede:

„Da, aceasta 'mi-o gîndisem eu la primul moment, dar' mē tot căsniam să aflu ce te-a putut face să-ți părăsesci patria, părinții și amicii.”

„Imi cădea foarte greu să o spun cuiva, căci mai toți cauza plecării și durerilor mele ar fi numit-o goală închipuire.

„Cu atît mai bine pentru mine.

„Nu sciui dacă e mai bine sau mai rău. Causa e simplă: fug de mine însumi.”

„Fugi de d-ta însuși? Aceasta nu o înțeleg.”

„Dacă îți voiu istorisi ceva din viața mea, mē vei înțelege pe deplin. Și eu sînt om, om cu inimă, cu iubiri și cu dureri. Eram tînr și pățimasă ca și ceialalți. Cum 'ți-am spus, părinții mei erau oameni cu bunicică dare de mână și cinstiți de tot satul. Și preste mine se revērsa cinstea aceasta. Vecinii nostri aveau o fată mai de aceeași vîrstă cu mine. Din copilărie am crescut laolaltă; eram un trup și un suflet. Bucuriile și durerile le împărțiam, ear' micile neînțelegeri ne legau și mai strîns. Timpul sbura, și noi ne făcūrăm mari; atunci observărm, că altă legătură ne unesc. Ea nu se uita la altul, ear' eu o doriam numai pe ea. Destăinuindu-ne unul altuia, ne-am legat pe vecie. De atunci toate gîndurile mele sburau la ea și în visuri numai pe ea o vedeam.

„Dar' scurtă imi fu fericirea; veni un monstru și sdrolb toate planurile noastre, un rival, care imi amără toată dulceața vieții. L-a preterit pe el. Aceasta e cauza, care m'a făcut să-mi părăsesc părinții, prietenii, să fug aici în țeară străină, sdrobot sub povara atător dureri.”

„Și ce a îndemnat-o să te înșele? Bogăția?”

„Nu, ambițiunea.”

„Cum așa?”

„El era „domn.”

„Ce fel de „domn”?”

„Oficial la oficiul de dare.”

„Ei, nu e tocmai domn mare și n'avea cauză să părăsească pe un mire, pe care toate fetele l'ar fi dorit de bărbat”, — dīsei eu.

„Nu o dīce aceasta. El e domn, și pace. Sē-l fi vēdūt cānd călătoria prin ținut cu armăsarii lui frumoși, și n'ai mai dīce nimic. Zurgălăii din depărtare îi vestiau sosirea, ear' sătenii cu pālăriile în mână îl salutau închinându-se. De îndrăsnia cineva a l'ise împotrivi ori de nu-i plăcea de cineva, căuta toate mijloacele să-l nimicească. Și de l'ai fi vēdūt cu cătă țarie lovia, a-i fi dīse: El e d-nul. Bogat n'a fost, dar' nici sărac; însă cānd vene-ise în ținutul nostru a fost sărac lipit pāmētului.”

„Dar' cum ați stricat logodna sau cum ați rupt-o.”

„Într'o seară toți junii erau adunați înaintea birtului. Și Henna a fost acolo. Băteam pila șeguid și alergam voioși; sudoarea pi-

VI.

Venitul reuniunii.

§. 11.

Venitul reuniunii îl formează:

- a) sumele fondurilor plătite odată pentru totdeauna prin membrii fondatori (§ 8.);
b) cotizațiile anuale ale membrilor ordinari (§ 8.);
c) fundațiile făcute întru scopurile reuniunii, eventual interesele ori venitele acestora;
d) venitele reprezentațiilor teatrale, concertelor, prelegerilor, seratelor și ale altor reprezentații de binefacere arangiate în favoarea reuniunii;
e) daruri dela privați și corporații (membrii ajutători);
f) ajutorul ce eventual l-ar oferi statul.

VII.

Conducerea reuniunii.

§. 12.

Reuniunea se conduce prin adunarea generală, președintele și comitetul de direcțiune.

VIII.

Adunarea generală.

§. 13.

În primul pătrar al fiecărui an se ține adunare generală anuală ordinară.

Adunare generală extraordinară se poate ține din cauze speciale de câte-ori o consideră de lipsă președintele ori comitetul de direcțiune; sau de câte-ori o cer aceasta cel puțin șecce membri în scris.

Adunarea generală o convoacă președintele, și la aceasta — prelungind defigerea locului și obiectelor — invită cel puțin cu 15 zile înaintea termenului fixat pe toți membrii prin diarele locale.

În adunarea generală astfel convocată, membrii prezenți totdeauna pot aduce hotărâri valide fără privire la numărul lor.

IX.

Obiectele adunării generale.

§. 14.

Obiectele adunării generale sunt:

- a) decidera asupra raporturilor anuale ale comitetului de direcțiune despre activitatea sa și a comisiunii pentru censurarea socotelilor, și darea sau denegarea absolutului;
b) alegerea protectorului, a președintelui onorar, a membrilor onorari, a președintelui și alor treizeci membri ordinari aleși ai comitetului de direcțiune (§ 24).

Protectorul, președintele onorar și membrii onorari se aleg pe viață, și anume la propunerea comitetului de direcțiune sau a unui membru — cu aclamațiune, ear' la cererea alor 5 membri — cu votare secretă.

Președintele și membrii aleși ai comitetului de direcțiune se aleg pe trei ani cu aclamațiune, sau la cererea alor 5 membri cu votare secretă.

La alegerile cu votare se recere totdeauna majoritatea absolută a voturilor. Votarea se face cu țedule.

- Membrii repășiți se pot realege.
c) decidera asupra modificării statutelor;
d) exmiterea unei comisiuni de scrutiniu consistătoare din trei membri;
e) pertractarea și decidera asupra propunerilor și moțiunilor ce cad în sfera de activitate a reuniunii.

Propunerile și interpelațiunile membrilor reuniunii menite pentru adunarea generală sunt a se preda în scris președintelui cel puțin cu trei zile înaintea adunării generale. Propunerile însinuate ori predate mai târziu sau chiar sub durată adunării generale, afară de cazul, când adunarea generală hotărăsece desbateră lor imediată, sunt a se defige spre pertractare la proxima adunare generală.

f) Alegerea unei comisiuni de trei membri pentru censurarea socotelilor, care revédând rațiociniile anuale, raportează despre rezultatul activității sale. Acest raport e de a se presenta deodată cu raportul anual adunării generale ordinare, și pe baza acestuia adunarea generală absoalvă ori trage la răspundere pe cassar, controlor și comitetul de direcțiune.

g) Votarea eventuală de onorarii pentru oficialii reuniunii.
§. 15. Pentru a lua concluse valide se cere majoritatea absolută a voturilor membrilor prezenți în adunarea generală.

Votarea de regulă e pe față, dar' la cererea alor 5 membri ai reuniunii poate fi secretă.

Fiind voturile egale, votul președintelui decide. Prin plenipotențiști nu se poate exercita dreptul de vot. Modificarea statutelor are să fie propusă unei adunări generale conchiamate anume spre acest scop, ear' pentru ținerea acestuia și pentru decisiune validă se recere la termenul întâiu prezența unei terțialități din totalitatea membrilor locali. Dacă la primul termin nu se intrunesc în asemenea număr, la al doilea

cei prezenți aduc hotărâri valide fără privire la numărul lor.

Capacitatea de a aduce concluse — normată aci — se referă numai la adunarea generală convocată pentru modificarea statutelor. Conclusele adunării generale, care intenționează modificarea statutelor, înainte de efectuare sunt a se subștere înaltului minister reg. ung. de interne.

Procesul verbal al adunării generale îl verifică președintele și doi membri designați prin adunarea generală dintre cei prezenți.

Toate agendele neînșirate aici sunt concredute comitetului de direcțiune cu îndatorirea, de a raporta ulterior adunării generale.

§. 16.

Dreptul de inspecțiune îl exerciază înaltul guvern reg. ung., eventual prin un exmis al seu. (Va urma.)

Din public. *)

Convocare.

În sensul §-lui 12 al statutelor „Reuniunii femeilor române din Sibiu” se convoacă prin aceasta pe ziua de Duminică în 24/12 Februarie 1889 la 3 oare p. m. a XVII. adunare generală ordinară în localul societății de lectură română din Sibiu (strada Cisnădiei Nr. 7).

Obiecte:

- 1. Raportul comitetului.
2. Revisuirea rațiociniilor pe anul 1888.
3. Alegerea unui membru în comitet.
4. Propuneri eventuale.

Toți p. t. membri ai reuniunii sunt rugați a participa la această adunare generală.

Sibiu, în 3/15 Februarie 1889.

Maria Cosma, Dr. Octavian Russu, președintă, secretar.

Mulțumită publică.

Subsemnatul mă simt dator a aduce pe această cale călduroasa mea mulțumită stimăților domni și doamne, amicilor și cunoscuților mei și iubitelui meu popor, pentru sentimentele de condolență atât de viu manifestate prin participarea atât de numeroasă la înormentarea iubitei mele soții, precum și prin scrisori de condolență.

Câmpuri, 16 Februarie 1889 st. n.

Alexandru Tulia, par. gr.-ort.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiua nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 17 Februarie n. Manifestațiunea opozițională a avut loc ađi la 2 oare după ameađi în ordine exemplară. Deci de mii de persoane au participat la ea. Înaintea localităților clubului opoziției moderate și al partidului independent s'au ținut discursuri în contra guvernului. Convoitul imosant a cutrierat stradele cu steaguri și sub strigăte de „Eljen”-uri la adresa Maiestății Sale a Regelui și strigări de „Abzug”-uri la adresa ministrului-preșident Tisza. Pe cheul-Dunării în fața castelului, mulțimea a strigat cu însuflețire „Să trăească Regele!” și a ridicat pălăriile și a falfăit cu steagurile, reținându-se dela alte feluri de strigări. Poliția a fost pasivă față cu întreaga manifestațiune. Ordinea s'a menținut prin studenți și deputați. Manifestațiunea a durat 2 oare.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 18 Februarie n. Casa deputaților. Înainte de a trece la ordinea zilei, s'a desbătut raportul președintelui în afacerea menținerii ordinii. Györy observă, că dispozițiunile trebuia să le iee numai președintele. Procederea căpitanului suprem a fost o violare directă a legii, deoarece-ce întrebuințarea puterii armate nu a fost justificată prin nimic.

București, 18 Februarie n. În cercurile amicale guvernului se ține, că actuala situație parlamentară nu se poate menține. Cerculă fama, că Dimitrie Brătianu și cu cei mai buni din partidul seu au votat pentru propunerea de dare în judecată și că s'au lăpădat de liberalii naționali, spre a întra în legături mai de aproape cu Catargiu și Blaramberg.

Paris, 18 Februarie n. Până acum s'au aflat persoane pentru patru portofoliuri. Méline a continuat înainte de ameađi pași pentru completarea cabinetului, care probabil va fi format până la ședința camerei.

Bibliografie.

Das literarische Rumänien. Organ für die Verbreitung der rumänischen Literatur, Geschichts- und Volkskunde. Edat și redactat de Oswald Neuschotz.

Anul I. Nr. 2. Cuprinde:

Miron Costin, schița biografică, politică și literară, de Oswald Neuschotz. Cu fotografia statuei lui Miron Costin, cu un tablou reprezentând arestarea poetului și alt tablou reprezentând pe Costin cetind o poemă la curtea crăiască.

Gründung und Wappen der Moldau, fragment dintr'o epopee a lui Miron Costin, traducere.

Un faximile a unui autograf al lui Miron Costin: „Miron Costin, vël logofët. Am vëđut zăpădul dela Visternicie”.

Sonet, de Mihail Eminescu, traducere de De Iassy. După sonet urmează traducerea poesiei lui Eminescu: „Și dacă ramuri bat în geam”.

Schanta. Novela lui Nicu Gane, tradusă de Mite Kremnitz. (Urmare.)

Gedichte. Poesiile Matildei Poni: „Lăsați-mă să cânt în pace”; „Ai plâns și tu odată”; și „Eu nu mă tem de moarte”, traduse în metru original.

Gedanken-Strauss. Câteva cugătări de ale Iuliei Bogdan P. Hajdeu. Cu portretul domnișoarei Hajdeu.

Die heilige Paraskiva. Un studiu scurt de mitologie traco-română, de O. Neuschotz.

Lieder der Moldauischen Zigeuner. Cântece populare române, traduse de O.

Epigramm. O epigramă a lui Constantin Bălăcescu, tradusă de O. N.

In unsern Porträts: Miron Costin, Iulia Hajdeu.

Stimmen der Presse über „Das liter. Rumänien”.

Acest organ e bine redactat și vrednic de spriginul publicului.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 9 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui Ernestin Wagner decătră tribunalul reg. din Cluj.

— 11 Aprilie st. n. a. c. imobilele Iulianei Bors nasc. baron Apor (în Ciuc-Sâncaului) decătră judecătoria cercuală din Ciuc-Sâncaului.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Fridric Jüngling (din Marcoșfalău) la tribunalul reg. din Chezdi-Oșorheiu;

— la rēmasul după Alexandru Őri (din Matolca), Lupu Klein (din Tyukod) și Etelca Márton (din S.-Ujlak) la tribunalul reg. din Sătmarnemeti.

Citațiuni:

— George Brückner, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfațșa la 26 Martie n. c. la tribunalul regese din Brașov.

— Ioan Gedeon, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfațșa la 21 Februarie n. c. la judecătoria cerc. din Seps.

LOTERIE.

Tragerea din 16 Februarie st. n.

Timișoara: 29 69 86 8 59. Viena: 24 4 35 31 26.

Călindarul zilei.

7/19 Februarie.

Iulian: Parteniu. Gregorian: M. Susana. Soarele: rēzare 7.1, apune 5.28.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 18 Februarie, 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximalul și minimalul de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară, 16 Februarie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și țakra).

Sosiți în Sibiu.

La 17 și 18 Februarie n.

Hotel „Neurivier”. Böhme din Stutzgardt, Freund, Radler, Polák, Rosenthal, Gold, din Viena; Engländer din Berlin, Ulrik din Budapesta, toți comercianți. Balló, subjuce cerc. din Mercurua.

Hotel „Imperatul Romanilor”. Springer, dentist, Fehér, hotelier, ambei din Alba-Iulia.

Hotel „Abermann”. Stegmüller, tipograf din Brașov; Ana Pălfy, privatieră din St.-Georgiul-ăcuesc; Pomersbach, Schmidt, artiști din Linz.

Economic.

Asigurările pe viață în Austro-Ungaria. Cetim în „Neue Freie Presse”: Rapoartele societăților de asigurare în Austro-Ungaria arată din an în an tot mai mult îmbucurătoarea faptă, că asigurările cresc mereu. În anul trecut cele 10 societăți austro-ungare de asigurare pe viață au expus 41.095 de polițe cu 84,171.621 fl. capit. de asig., așadar cu 4,041.774 fl. mai mult decăt în anul 1887 și de două-ori mai mult decăt în 1888. Cele nouă institute mutuale în anul trecut au dat circa 20.000 polițe pentru 21,700.000 fl., astfel că producțiunea totală a societăților noastre de asigurare cuprinde aproape 61.000 polițe cu 106 milioane fl. capital asigurat.

Dela 1880 s'a ridicat producțiunea în următorul mod: Toate 10 societ. Cele nouă mut. Total 1880: 42,900.000 fl. 15,730.000 fl. 58,630.000 fl. 1885: 77,557.000 fl. 22,744.000 fl. 100,301.000 fl. 1886: 80,130.000 fl. 22,916.000 fl. 103,046.000 fl. 1888: 84,172.000 fl. 21,700.000 fl. 105,866.000 fl.

Expoziție de instrumente de pompieri. Conform unei împărțășiri a unui comitet arangiator, în August a. c. se va deschide în Alba-regală o expoziție de instrumente de stfns focul, precum și de obiecte de echipament pentru pompieri. Se vor expune diferite pompe și improscători, care de transport, uniforme de pompieri, coifuri, șecuri și tot felul de produse ale acestui fel de industrie. Anunțurile de participare sunt a se adresa comitetului arangiator în Alba-regală.

Iarna în Ardeal și Moldova. Iarna aceasta a fost pe unele locuri foarte aspră, în vreme-ce pe alte locuri nici n'a nins, nici ger n'a fost. În Ardeal a nins mult în unele comitate mai de Nord, precăt în Sudul Ardealului, așa și prin comitatul Sibiului, a căđut zăpădă pe la începutul lunii Ianuarie și zăpădă a ținut mai multe zile, încăt pe atunci aveam un drum bun de sanie, gerul a ajuns până la 17 grade Celsius. De atunci timpul s'a domolit. În Moldova încă a nins puțin în partea de jos a țerii, însă din partea de sus se comunică, că prin acele părți a căđut zăpădă în mare cantitate. Viscolul e mare, din care causă a și încetat circulația trenului. Nutrețul începe a fi puțin și prin Moldova ca și pe la noi.

Convenția comercială între România și Austro-Ungaria. Cetim în „Universul” din România: Ministrul Austro-Ungariei contele Goluchowski a primit instrucțiuni dela guvernul seu, ca să reinceapă negocierile pentru încheierea convenției comerciale cu România.

Societate de agricultori în România. În adunarea proprietarilor și arēndașilor din Bucuresci dela 29 Ianuarie a. c. s'a propus: 1. Formarea unei societăți între toți agricultorii din România. 2. Fundarea unui țiar fără coloare politică, în care să se tracteze cestiuni de agronomie, în care să se apere proprietatea sub toate formele, în care să se discute cestiunile sociale și prin care să se lumineze săteanul asupra scopului ce urmăresc unui agitatori. Acest țiar se va împărți fără plată la toate comunele rurale.

Trenuri și vapoare în România. Cetim, că direcția generală a căilor ferate din România, ținēnd seamă de reclamațiunile deputaților și senatorilor brăileni, a înființat pentru tot timpul cât stă Dunărea blocată 2 trenuri de țit între Brăila și Galați, la oara bursei. De altă parte cetim, că mai mulți deputați vor subscrie o propunere, prin care vor solicita dela guvern înființarea unei linii de vapoare pe apă între România și Germania.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Iulia Bondy, comerciantă în Praga. Iacob Samek, comerciant de mărfuri de modă în Camija-mare. S. Schwellbl și fiii, firmă comercială în Ruma. Chilfu, firmă comercială în Wiener-Neustadt. Ioan G. Pruncu, comerciant de mărfuri de modă în Focșani. Bartolomeu Kiss, comerciant în Baia-mare. Rosa Brach, modistă în Viena. Albert Steiner, comerciant de postavuri în Eger.

Prețul mărfurilor.

Țirgul de râmători în Stelnbruch. În 14 Februarie n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 49.— cr. până 50.— cr., unguresci grei, țineri 52.— cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 52.— cr. până 52 1/2 cr., ușori 49.— cr., până 50.— cr., marfă țărănească, grea 49.— cr., până 50.— cr., de mijloc 48.— cr., până 49.— cr., ușoară 48.— cr. până 48 1/2 cr., românești, de Bakony, grei 51.— cr. până 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sērbesci grei 49.— cr. până 50.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 46.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Febr. 1889.

Table with 4 columns: Sămintă, Prețul per 100 chilogr., Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. (dela până).

Table with 4 columns: Sămintă, Soia, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. (dela până).

Table with 4 columns: Produse diverse, Soia, Cursul (dela până).

Table with 4 columns: Cursul pieței din Sibiu, Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta

Table with 4 columns: Rentă de aur ung., Rentă de aur ung. 4%, Rentă de aur ung. 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena

Table with 4 columns: Rentă de aur ung., Rentă de aur ung. 4%, Rentă de aur ung. 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with 4 columns: 16 Februarie, 4 oare p. m., Cassa, Ultim, Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Anunț. [676] 3-6

În cancelaria subscrierului se primesc un scriitor notarial vârsat în purtarea cancelariei, dexter în toate ramurile și cu moral bun, pentru salariul lunar de 20 fl., prelungă vipt și locuință afară de spălătură; îmbunătățirea salariului depinde de la respectivul.

Se cere cunoștința limbii române, maghiare perfect și ceva germane. Nu strică și cunoștința unei limbi slave.

Reșița-rom., 10 Febr. 1889.

August Gontean, notar cercual

INSTITUTUL TIPOGRAFIC DIN SIBIU

recomandă:
Articolul de lege XXI. din anul 1886, DESPRE JURISDICTIUNI, și articolul de lege XXIII. din anul 1886, DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.
Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.
Ordonanțe ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886.)
Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886, DESPRE COMUNE
Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
... 31. Nuscium împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ ÎN SIBIU, fondată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Suma asigurată pe viață, Suma asigurată pe termen. Rows for years 1869-1884, 1885, 1886, 1887, and a total sum.

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.), and departure/arrival times.

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.